

“मीठे बच्चे- जसरी तिमी आत्माहरूलाई यो शरीररूपी सिंहासन मिलेको छ, त्यस्तै बाबा पनि यी दादाको सिंहासनमा विराजमान हुनुहुन्छ, उहाँको आफ्नो सिंहासन छैन ।”

प्रश्न:- जुन बच्चाहरूलाई ईश्वरीय सन्तानको स्मृति रहन्छ, उनीहरूको निशानी के हुन्छ ?

उत्तर:- उनीहरूको सच्चा प्रेम एक बाबासँग हुन्छ । ईश्वरीय सन्तान कहिल्यै पनि आपसमा लड्दैनन्, भगडा गर्दैनन् । उनको कुदृष्टि कहिल्यै हुन सक्दैन । जब ब्रह्माकुमार-कुमारी अर्थात् भाइ-बहिनी बन्छन् भने विकारी दृष्टि जान सक्दैन ।

गीत:- छोड भी दे आकाश सिंहासन...

ओम् शान्ति । अब बच्चाहरूले जान्दछन्- बाबाले आकाश सिंहासन छोडेर यी दादाको तनलाई आफ्नो सिंहासन बनाउनुभएको छ, त्यो छोडेर यहाँ आएर बस्नुभएको छ । यो आकाश तत्त्व त हो जीव आत्माहरूको सिंहासन । आत्माहरूको सिंहासन हो त्यो महत्त्व, जहाँ तिमी आत्माहरू विना शरीर रहन्थ्यो । जसरी आकाशमा सितारा स्थित छन् नि, त्यस्तै तिमी आत्माहरू पनि धेरै सूक्ष्म-सूक्ष्म वहाँ रहन्छौ । आत्मालाई दिव्य दृष्टि विना देख्न सकिदैन । तिमी बच्चाहरूलाई अहिले यो ज्ञान छ, जसरी तारा कति साना छन् त्यस्तै आत्माहरू पनि बिन्दी समान छन् । अब बाबाले सिंहासन त छोडिदिनुभएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी आत्माहरू पनि सिंहासन छोडेर यहाँ यस शरीरलाई आफ्नो सिंहासन बनाउँछौ । मलाई पनि अवश्य शरीर हुनुपर्छ । मलाई बोलाउँछन् नै पुरानो दुनियाँमा । गीत छ नि- दूर देश का रहने वाला... । तिमी आत्माहरू जहाँ रहन्छौ, त्यो हो तिमी आत्माहरू र बाबाको देश । फेरि तिमी स्वर्गमा जान्छौ, जसको स्थापना बाबाले गराउनुहुन्छ । बाबा स्वयं त्यस स्वर्गमा आउनुहुन्छ । स्वयम् त वाणीभन्दा पर वानप्रस्थमा गएर रहनुहुन्छ । स्वर्गमा उहाँको आवश्यकता पर्दैन । उहाँ त दुःख-सुखबाट अलग हुनुहुन्छ । तिमी त सुखमा आउँछौ, अनि दुःखमा पनि आउँछौ ।

अहिले तिमी जान्दछौ, हामी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू भाइ-बहिनी हौं । एक आपसमा कुदृष्टिको ख्याल पनि आउनु हुँदैन । यहाँ त तिमी बाबाको सम्मुखमा बसेका छौ, आपसमा भाइ-बहिनी हौ । पवित्र रहने युक्त हेर कस्तो छ । यी कुरा शास्त्रहरूमा छैनन् । सबैका पिता एक हुनुहुन्छ, त्यसैले सबै बच्चाहरू भए नि । बच्चाहरूले आपसमा लडाईं-भगडा गर्नु पनि हुँदैन । यस समय तिमीले जान्दछौ- हामी ईश्वरीय सन्तान हौं, पहिले आसुरी सन्तान थियौं, फेरि अब संगममा ईश्वरीय सन्तान बनेका छौं । फेरि सत्ययुगमा दैवी सन्तान हुनेछौं । यो चक्रको बारेमा बच्चाहरूलाई थाहा भएको छ । तिमी ब्रह्माकुमार-कुमारी हौ, फेरि कहिल्यै कुदृष्टि जाँदैन । सत्ययुगमा कुदृष्टि हुँदैन । कुदृष्टि रावणको राज्यमा हुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई केवल एक बाबा सिवाय अरु कसैको याद रहनु हुँदैन । सबैभन्दा धेरै एक बाबामा प्रेम होस् । मेरो त एक शिवबाबा दोस्रो न कोही । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! अब तिमीलाई शिवालयमा चल्नु छ । शिवबाबाले स्वर्ग स्थापना गरिरहनुभएको छ । आधाकल्प रावण राज्य चल्थो, जसबाट दुर्गति पायौ । रावण के हो, उसलाई किन जलाउँछन्, यो पनि कसैले जान्दैनन् । शिवबाबालाई पनि जान्दैनन् । जसरी देवीहरूलाई सजाएर, पूजा गरेर डुबाउँछन्, शिवबाबाको पनि माटोको लिंग बनाएर पूजा आदि गरेर फेरि माटो, माटोमा मिलाइदिन्छन् । त्यस्तै गरी रावणलाई पनि बनाएर फेरि जलाइदिन्छन् । तर केही पनि बुझ्दैनन् । भन्ने पनि गर्छन्- अहिले रावण राज्य हो, रामराज्य स्थापना हुनु छ । गान्धी पनि रामराज्य चाहन्थे, यसको मतलब रावण राज्य छ नि । जो बच्चाहरू यस रावण राज्यमा काम चितामा बसेर जलेका छन्, बाबा आएर फेरि उनीहरूमाथि ज्ञान वर्षा गर्नुहुन्छ, सबैको कल्याण गर्नुहुन्छ । जसरी सुख्खा जमीनमा वर्षात् भएपछि घाँस उम्रिन्छ नि, तिमीमाथि ज्ञानको वर्षा नहुनाले कति कंगाल बनेका थियौ । अहिले फेरि ज्ञान वर्षा हुन्छ, जसबाट तिमी विश्वको मालिक बन्नेछौ । रहन त तिमी बच्चाहरू गृहस्थ व्यवहारमा रहन्छौ, तर भित्र धेरै खुशी रहनुपर्छ । जसरी कोही गरिबका छोरा-छोरीले पढ्छन् भने पढाइबाट अधिवक्ता (बेरिस्टर) आदि बन्छन् । उनीहरू पनि ठूला-बडाको साथमा बस्छन्, खान्छन्, पिउँछन् । भिलनी (सबरी)को कुरा पनि शास्त्रहरूमा छ नि ।

तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— जसले सबैभन्दा धेरै भक्ति गरेका छन्, उनै आएर सबैभन्दा धेरै ज्ञान लिन्छन् । सबैभन्दा धेरै शुरूदेखि त हामीले भक्ति गरेका हौं । फेरि हामीलाई नै बाबाले स्वर्गमा पहिले-पहिले पठाइदिनुहुन्छ । यो हो ज्ञानयुक्त यथार्थ कुरा । वास्तवमा हामी नै पूज्य थियौं, फेरि पुजारी बन्छौं । तल उत्रिन्छौं । बच्चाहरूलाई सारा ज्ञान सम्झाइन्छ । यस समय यो सारा दुनियाँ नास्तिक छ, बाबालाई जान्दैनन् । नेति-नेति भनिदिन्छन् । पछि गएर यी संन्यासी आदि सबै आएर आस्तिक अवश्य बन्दछन् । कुनै एक संन्यासी आए भने उनको सबैलाई विश्वास कहाँ हुन्छ र । भन्दछन्— यिनलाई बी.के. ले जादु लगाएका हुन् । उनको शिष्यलाई गद्दीमा बसाएर उनलाई उडाइदिन्छन् । यस्ता धेरै संन्यासी तिम्रो पासमा आएका छन्, फेरि गुम हुन्छन् । यो हो बडो अद्भुत ड्रामा । अहिले तिमी बच्चाहरूले आदिदेखि लिएर अन्त्यसम्म सबै जान्दछौ । तिमीहरू मध्ये पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार धारण गर्न सक्छन् । बाबाको पासमा सारा ज्ञान छ, तिम्रो पासमा पनि हुनुपर्छ । दिन-प्रतिदिन कति सेन्टरहरू खुल्दै जान्छन् । तिमी बच्चाहरू धेरै दयालु बन्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ— आफैलाई दया गर । निर्दयी नबन । आफूलाई नै दया गर्नु छ । कसरी ? त्यो पनि सम्झाइरहनु हुन्छ । बाबालाई याद गरेर पतितबाट पावन बन्नु छ । फेरि कहिल्यै पतित बन्ने पुरुषार्थ गर्नु हुँदैन । दृष्टि बडो राम्रो हुनुपर्छ । हामी ब्राह्मण ईश्वरीय सन्तान हौं । ईश्वरले हामीलाई गोदमा लिनुभएको हो नि । अब मनुष्यबाट देवता बन्नु छ । पहिले सूक्ष्मवतनवासी फरिश्ता बन्छौं । अहिले तिमी फरिश्ता बनिरहेका छौ । सूक्ष्मवतनको पनि रहस्य बच्चाहरूलाई सम्झाएको छु । यहाँ हुन्छ टकी, सूक्ष्मवतनमा हुन्छ मुवी, मूलवतनमा हुन्छ साइलेन्स । सूक्ष्मवतन हो फरिश्ताहरूको वतन । जसरी भूतको छायाँको शरीर हुन्छ नि । आत्मालाई शरीर नमिलेपछि भड्किइरहन्छ, त्यसलाई भूत भनिन्छ । उसलाई यी आँखाले पनि देख्न सकिन्छ । यो फेरि हो सूक्ष्मवतनवासी फरिश्ता । यी सबै कुरा धेरै बुझ्नुपर्ने छन् । मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतन— यसको तिमीलाई ज्ञान छ । घुमफिर गर्दा बुद्धिमा यो सारा ज्ञान रहनुपर्छ । हामी वास्तवमा मूलवतनका निवासी हौं । अब हामी सूक्ष्मवतन हुँदै वहाँ जान्छौं । बाबा सूक्ष्मवतन यसै समय रचनुहुन्छ । पहिले सूक्ष्म फेरि स्थूल हुन्छ । अहिले यो हो संगमयुग । यसलाई ईश्वरीय युग भनिन्छ, त्यसलाई दैवी युग भनिन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई कति खुशी हुनुपर्छ । कुदृष्टि जान्छ भने फेरि उँच पद पाउन सक्दैनौ । अहिले तिमी ब्राह्मण-ब्राह्मणी हो नि । फेरि घर पुगेर बिसिनु छैन । तिमीहरू संगदोषमा आएर बिसिन्छौ । तिमी हंसहरू ईश्वरीय सन्तान हो । तिम्रो कसैसँग पनि आन्तरिक ममत्व हुनु हुँदैन । यदि ममत्व जान्छ भने भनिन्छ मोहको बाँदरनी ।

तिम्रो धन्दा नै हो सबैलाई पावन बनाउनु । तिमी हो विश्वको स्वर्ग बनाउनेवाला । कहाँ ती रावणका आसुरी सन्तान, कहाँ तिमी ईश्वरीय सन्तान । तिमी बच्चाहरूलाई आफ्नो अवस्था एकरस बनाउनको लागि सबै कुरा देखेर पनि मानौं देख्नु नै छैन, यो अभ्यास गर्नु छ । यसमा बुद्धिलाई एकरस राख्नु हिम्मतको कुरा हो । सम्पूर्ण बन्न मेहनत लाग्छ । सम्पूर्ण बन्न समय लाग्छ । जब कर्मातीत अवस्था होस्, तब त्यो दृष्टि बस्नेछ, तबसम्म केही न केही आकर्षण भइरहन्छ । यसमा बिल्कुल उपराम हुनेपर्ने हुन्छ । लाइन क्लियर हुनुपर्छ । देखेर पनि मानौं तिमीले देख्दैनौ, यस्तो अभ्यास जसको हुन्छ, उसैले उँच पद पाउँछ । अहिले यो अवस्था कहा छ र । संन्यासीहरूले त यी कुरा बुझ्दा पनि बुझ्दैनन् । यहाँ त बडो मेहनत लाग्छ । तिमीले जान्दछौ— हामी पनि यस पुरानो दुनियाँको संन्यास गरेर बसेका छौं । बस्, हामीलाई त अब परमधाम (स्वीट साइलेन्स होम)मा जानु छ । अरू कसैको बुद्धिमा छैन, जति तिम्रो बुद्धिमा छ । तिमीले नै जान्दछौ, अब फर्केर जानु छ । शिव भगवानुवाच पनि छ— उहाँ पतित-पावन, लिबरेटर, गाइड हुनुहुन्छ । कृष्ण कुनै गाइड होइनन् । यस समय तिमी पनि सबैलाई मार्ग बताउन सिक्दछौ, यसैले तिम्रो नाम पाण्डव राखेका छन् । तिमी पाण्डव सेना हो । अहिले तिमी देही-अभिमानि बनेका छौ । जान्दछौ— अब फर्केर जानु छ, यो पुरानो शरीरलाई छोड्नु छ । सर्पको उदाहरण, कुमालकोटीको उदाहरण— यी सबै हुन् तिम्रो यस समयको । तिमी अहिले प्राक्टिकलमा छौ । उनीहरूले त यो धन्दा गर्न सक्दैनन् । तिमी जान्दछौ— यो कब्रिस्तान हो, अब फेरि परिस्तान बन्दछ ।

तिम्रो लागि सबै दिन लकी छन् । तिमी बच्चाहरू सधैं लकी छौ । गुरुवारको दिन बच्चाहरूलाई स्कूलमा भर्ना गर्छन् । यो चलन चल्दै आएको छ । तिमीहरूलाई अहिले बृक्षपतिले पढाउनुहुन्छ । यो बृहस्पतिको दशा तिम्रो जन्म-जन्मान्तर चल्छ । यो हो बेहदको दशा । भक्तिमार्गमा हदको दशाहरू चल्छन्, अहिले हुन्छ, बेहदको दशा । त्यसैले पूरा मेहनत गर्नुपर्छ । लक्ष्मी-नारायण कोही एक जना मात्रै त हुँदैनन् नि । उनीहरूको त राजवंश (डिनायस्टी) हुन्छ नि । अवश्य धेरैले राज्य गर्छन् । लक्ष्मी-नारायणको सूर्यवंशी डिनायस्टीको राज्य थियो, यी कुरा पनि तिम्रो बुद्धिमा छ । तिमी बच्चाहरूलाई यो पनि साक्षात्कार भएको छ, राज-तिलक कसरी दिन्छन् । सूर्यवंशीले फेरि चन्द्रवंशीलाई कसरी राज्य दिन्छन् । माता-पिताले बच्चाको गोडा धोएर राज-तिलक दिन्छन्, राज्य-भाग्य दिन्छन् । यो साक्षात्कार आदि सबै ड्रामामा निश्चित छ, यसमा तिमी बच्चाहरूलाई अल्मलिनु आवश्यक छैन । तिमी बाबालाई याद गर, स्वदर्शन चक्रधारी बन अनि अरूलाई पनि बनाऊ । तिमी हौ ब्रह्मा मुख वंशावली स्वदर्शन चक्रधारी सच्चा ब्राह्मण, शास्त्रहरूमा स्वदर्शन चक्रद्वारा हिंसा देखाएका छन् । अहिले बाबा तिमी बच्चाहरूलाई सच्चा गीता सुनाउनु हुन्छ । यो त कण्ठ गर्नुपर्छ । कति सहज छ । तिम्रो सारा सम्बन्ध छ नै गीतासँग । गीतामा ज्ञान पनि छ भने योग पनि छ । तिमीहरूले पनि एउटै मात्र किताब बनाउनुपर्छ । योगको किताब अलग बनाउने आवश्यकता छैन । तर आजकल योगको धेरै नाम चलेको (नामाचार) छ, यसैले नाम राखिन्छ, जसले गर्दा मानिसहरू आएर बुझ्छन् । आखिर योग एक बाबासँग लगाउनु छ, यो पनि बुझ्नेछन् । जसले सुन्छन्, फेरि आएर आफ्नो धर्ममा उँच पद पाउनेछन् । अच्छा ।

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफूमाथि आफैले दया गर्नु छ, आफ्नो दृष्टि धेरै राम्रो पवित्र राख्नु छ । ईश्वरले मनुष्यबाट देवता बनाउनको लागि आफ्नो बनाउनु भएको हो, त्यसैले पतित बन्ने कहिल्यै ख्याल पनि नआओस् ।
- २) सम्पूर्ण, कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्नको लागि सधैं उपराम रहने अभ्यास गर्नु छ । यस दुनियाँमा सबै थोक देखेर पनि देख्नु छैन । यस अभ्यासले अवस्था एकरस बनाउनु छ ।

वरदानः— स्व-स्थितिको सीटमा स्थित रहेर परिस्थितिमाथि विजय प्राप्त गर्ने मास्टर रचयिता भव

कुनै पनि परिस्थिति, प्रकृतिद्वारा आउँछ । त्यसैले परिस्थिति रचना हो र स्व-स्थितिवाला रचयिता हौ । मास्टर रचयिता वा मास्टर सर्वशक्तिमान्ले कहिल्यै हार खान सक्दैन । असम्भव छ । यदि कोही आफ्नो सीट छोड्छ भने हाउँछ । सीट छोड्नु अर्थात् शक्तिहीन बन्नु । सीटको आधारमा शक्ति स्वतः आउँछ । जो सीटभन्दा तल आउँछ, उसलाई मायाको धूलो लाग्छ । बापदादाका प्रिय, मरजीवा जन्मधारी ब्राह्मण कहिल्यै देह-अभिमानको माटोमा खेल्न सक्दैनन् ।

स्लोगनः— दृढताले कडा संस्कारलाई पनि मै न जसरी पगालिदिन्छ ।